

در دایره واژگان دینی انتصاب یا رتبه‌بخشان به فرآیندی اطلاق می‌شود که فرد به واسطه آن تقدیس می‌شود. از آنجا که بر اساس سنت مسیحیت حواریون مسیح را مردان تشکیل می‌دهند، مسأله انتصاب زنان از موضوعات مناقشه‌برانگیز بسیاری از مذاهب مسیحیت تلقی می‌شود، مذاهبی که مسوولیت و نقش فرد منصوب شده به سمت اسقفی یا کشیشی را از لحاظ سنتی متعلق به مردان می‌دانند و علل آن را به الهیات مسیحی نسبت می‌دهند.

در تاریخ مذاهب مسیحی چون کاتولیک روم، ارتدکس و انگلیکن، انتصاب و رتبه‌بخشان از زندگی دینی و تقدیس شده متمایز است. رتبه‌بخشان مراسمی است که فرد طی آن به یکی از درجات روحانیت دست می‌یابد. این درجات عبارت است از اسقف، کشیش و دیakon (خادمین کلیسا). در جوامع و فرق کوچک‌تر مسیحی به علت فقدان روحانی در کلیسا، انتصاب به معنای انجام امور دینی است.

کلیسای کاتولیک روم

قوانین شرع کلیسای کاتولیک‌ها اظهار می‌دارد: "تنها مردی تعمیم داده شده می‌تواند درجات مقدس را دریافت کند." تا جایی که این امر به کشیش بودن و اسقف بودن ارتباط دارد آموزه‌های کلیسا تأکید می‌کند که شرط ذکر شده از قوانین الهی محسوب می‌شوند. کلیسای کاتولیک بر سنت نظری و متون مقدس استناد می‌کند. در سال‌های اخیر با پاسخ به پرسش‌هایی درباره این موضوع چندین سند منتشر کرد تا موضع‌گیری

ثابت خود را تصدیق کند. پاپ فقیه، ژان پل دوم در سال ۱۹۹۴ قاطعانه اعلام کرد این مسأله را در سندی که با عنوان لاتین "Sacerdotalis Ordinatio" تنظیم کرده آورده است: "به منظور رفع تمام تردیدها درباره این موضوع که از اهمیت بسیاری برخوردار است... اعلام می‌کنم که کلیسا هیچ اعتباری برای انتصاب و اعطای رتبه به زنان قائل نیست و این قضاوت به طور قطع مورد پذیرش تمام مومنان به کلیسا است." بار دیگر در سال ۱۹۹۵ کنگره تعالیم و ایمان حکم داد که این آموزه کلیسا از هر گونه اشتباه مبرا بوده و نباید مورد تردید کاتولیک‌ها قرار گیرد. اگرچه برخی از متالمان استدلال کردند که کنگره تعالیم و ایمان در جایگاهی نیست که اعلام کند یک آموزه از اشتباه مبرا بوده و مسأله انتصاب زنان از شرایطی برخوردار نیست که بتوان گفت از هر گونه اشتباهی مبرا است.

این آموزه کلیسای کاتولیک مبنی بر این که تنها مردان می‌توانند اسقف و کشیش باشند القا کننده این است که مرد بودن جزء لاینفک شخص مسیح و حواریون وی است.

ژان پل دوم در سند خود توضیح داده بود که کلیسای کاتولیک کشیش بودن را نقش ویژه‌ای می‌داند که توسط عیسی مسیح تعیین شده است؛ وی ۱۲ مرد را از میان پیروان زن و مرد خود انتخاب کرد. ژان پل اشاره کرده است که مسیح ۱۲ مرد را پس از یک نیاپش انتخاب کرد و حواریون نیز از آن زمان تاکنون نسبت به انتخاب جانشینان خود محتاط عمل کرده‌اند.

انتصاب زنان به مقام‌های رسمی روحانی چالش تازه سنت‌های مسیحی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
مجله علمی و پژوهشی علوم انسانی



انتصاب‌های اخیر

در ژوئیه ۲۰۰۵، نه زن از آمریکای شمالی در مراسم انتصاب در رودخانه سنت لارنس بین آمریکا و کانادا شرکت کردند. علت انتخاب رودخانه سنت لارنس این بوده که این منطقه جزء حوزه قضایی هیچ کلیسایی نیست. علی‌رغم مخالفت واتیکان طی چند سال اخیر جنبش‌هایی در کلیسای کاتولیک شکل گرفته که از سوی برخی اسقف‌ها به صورت پنهانی حمایت می‌شود.

پس از آن نیز یک گروه از زنان کاتولیک طی مراسمی در پیتزبورگ آمریکا که بر اساس سنت ۲۰۰۰ ساله کلیسای کاتولیک روم به رسمیت شناخته نمی‌شود، هشت نفر از زنان کاتولیک خود را کشیش و چهار نفر نیز خود را دیakon دانستند.

محدوده سر اسقفی پیتزبورگ طی بیانیه‌ای اظهار داشت که این انتصاب‌ها موثق و معتبر نیستند. سخنگوی این کلیسا گفت: این مراسم خارج از قوانین کلیسا برگزار شده و به وحدت کلیسای کاتولیک آسیب رسانده است. افرادی که قصد دارند در انتصاب‌های مقدس دخالت کنند و افرادی که در این مراسم شرکت می‌کنند از سوی کلیسای کاتولیک روم تکفیر می‌شوند.

این در شرایطی است که کاتولیک‌های لیبرال استدلال می‌کنند کمبود کاتولیک و افزایش رهبران زن در کلیساهای آمریکایی در نهایت به ایجاد فشار به نفع انتصاب زنان منتهی می‌شود. تعداد غیرروحانیونی که به صورت تمام وقت در مناطق سر اسقفی آمریکا فعالیت می‌کنند بیش از کشیش‌های کاتولیک است و این امر دربرگیرنده تعداد قابل توجهی از رهبران غیرروحانی مونث نیز می‌شود.

ارتدکس‌های شرقی

کلیساهای ارتدکس شرقی از الگوی مشابه کلیسای کاتولیک روم در استدلال‌های مخالف انتصاب زنان، سود می‌برند. دیدگاه رسمی کلیسای ارتدکس این است که این موضوع در شورای وحدت کلیساها مورد اشاره قرار گرفته است. برخی از مقامات کلیسای ارتدکس درباره انتصاب زنان دیakon اظهار داشته‌اند که این امر از عهد باستان تاکنون اجرا می‌شده است. در ۸ اکتبر ۲۰۰۴، شورای عمومی کلیساهای ارتدکس یونان به احیای سنت انتصاب زنان به عنوان دیakon رای داد. در سنت کلیساهای ارتدکس راهب‌ها و راهبه‌ها به نحو مساوی زندگی معنوی پیروان کلیساهای خود را هدایت می‌کنند. برخلاف کلیسای کاتولیک روم که زندگی دینی دربرگیرنده سنت‌های بی‌شماری است، زندگی دینی ارتدکس‌های شرقی زاهدانه و رهبانی است.

جامعه انگلیکن

اکثریت مناطق انگلیکن زنان را به عنوان کشیش و دیakon منصوب می‌کنند و تنها چند منطقه معدود از انگلیکن‌ها زنان را به عنوان اسقف تقدیس می‌کنند که این امر موجبات شکاف میان جوامع انگلیکن را به وجود آورده است. انگلیکن‌های ایالات متحده، نیوزیلند و کانادا زنان را به عنوان دیakon، کشیش و اسقف منصوب کرده‌اند. برخی دیگر از



مناطق چون ایرلند و اسکاتلند اسقف شدن زنان را تاکنون ممنوع دانسته‌اند.

اولین زنی که در کلیسای انگلیکن به سمت کشیشی منصوب شد "فلورانس لی تیم اوی" بود که در تاریخ ۲۵ ژانویه ۱۹۴۴ توسط اسقف هنگ کنگ منصوب شد؛ این انتصاب درست ۳۰ سال پیش از متداول شدن آن صورت گرفت.

در سال ۱۹۷۴ یازده زن به سمت کشیش در فیلادلفیا، پنسیلوانیا توسط سه اسقف بازنشسته منصوب شدند. از سوی دیگر این انتصاب‌ها غیرمعتبر توصیف شدند چرا که آنها بدون کسب صلاحیت از سوی مجمع عمومی کلیسای اپیسکوپال ایالات متحده (نام کلیسای انگلیکن ایالات متحده) صورت گرفتند. دو سال پس از آن، مجمع عمومی کلیسای اپیسکوپال ایالات متحده به انتصاب زنان به مقام کشیشی و اسقفی رای داد.

اولین زنی که به سمت اسقف کلیسای انگلیکن منصوب شد "باربارا سلمنتین هریس" بود که به عنوان کمک اسقف ماساچوست در سال ۱۹۸۹ منصوب شد. اولین زنی که سرپرستی این محدوده اسقفی را برعهده گرفت نیز "پتی جیمسون" اسقف داندین در کلیسای انگلیکن نیویورک بود.

"کاترین جفرتس اسکورتی" که به عنوان سراسقف کلیسای اپیسکوپال آمریکا در مجمع عمومی ۲۰۰۶ انتخاب شد، نیز نخستین زنی است که به سمت سراسقفی یک کلیسای ملی منصوب شده است. کلیسای انگلستان نیز انتصاب زنان به سمت کشیش را در سال ۱۹۹۲ تصویب کرد و از سال ۱۹۹۴ این امر را به مرحله اجرا در آورد.

در جولای سال ۲۰۰۵ شورای عمومی کلیسای انگلستان در یورک به از بین بردن موانع حقوقی برای اسقف شدن زنان رای داد و در فوریه ۲۰۰۶ گفت‌وگوهای رسمی آن آغاز شد؛ اما انتظار می‌رود اولین انتصاب این کلیسا چندین سال پس از مورد تصویب قرار گرفتن این قانون کلیسایی صورت پذیرد.

اما با آغاز این گفت‌وگوها و بررسی نقش اسقف‌های زن، اختلاف و شکاف میان این کلیسا شدت یافت. مساله اعطای رتبه‌های روحانی به

قرار گرفته است و اکثریت آنها اعتقاد دارند، نیایش متعلق به تمام زنان و مردان ایمان دار است.

اگر چه اکثر فرقه‌های پروتستان هنوز هم رهبرانی را برای کلیساهای خود منصوب می‌کنند که وظیفه کمک کردن به ایمان داران در اجرای مراسم مسیحی را برعهده دارند؛ این عده از پروتستان‌ها برای اثبات نظر خود به افسسیان باب چهارم آیات ۱۱ تا ۱۳ اشاره می‌کنند: "اوست که بخشید برخی را به عنوان رسول، برخی را به عنوان نبی، برخی را به عنوان مبشر و برخی را به عنوان شبان و معلم تا مقدسان را برای کار خدمت آماده سازند."

این رهبران کلیسای آموزش، هدایت و اجرای مراسم مقدس را برعهده دارند و بر اساس سنت نقشی است که مردان باید آن را عهده‌دار شوند، اما طی قرن اخیر تعداد در حال رشدی از فرقه‌های پروتستان به انتصاب زنان روی آورده‌اند.

بحث درباره شایستگی زنان برای عهده‌دار شدن چنین مقامی به طور معمول حول محور تفسیر برخی از بخش‌های انجیل قرار گرفته که به نقش‌های آموزش و رهبری پرداخته است. علت این استناد این است که کلیساهای پروتستان معمولاً انجیل را دارای اعتبار اولین در بحث کلیسایی می‌دانند. اما کلیسا آزاد است که موضع خود را تغییر دهد؛ این تغییر باید با انجیل هماهنگ باشد. غلاطیان، قرن‌تیان اول، تیموتی اول از کتاب‌هایی است که در عهد جدید مورد اشاره قرار می‌گرفته است. طرفداران انتصاب زنان که درحال افزایش هستند، خواستار ارائه نمونه و شاهد از عهد جدید هستند که تصریح کرده است زنان نباید در کلیسا نقش‌های روحانیون را برعهده گیرند.

زنان و انتصاب آنها به کشیش یا اسقف مناقشات بسیاری را داخل کلیسای انگلیکن به وجود آورده است. پس از آن که در سال ۱۹۷۷ کلیسای اپیسکوپال آمریکا اولین انتصاب خود را اعلام کرد جنبشی در مخالفت با این اقدام تحت عنوان "دامه جنبش انگلیکن" شکل گرفت. در این میان با وجودی که در برخی از مناطق کلیسای انگلیکن‌ها انتصاب، مساله‌ای محسوب می‌شود که بحث‌ها و مناقشات بر سر آن به پایان رسیده از سوی دیگر برخی مناطق چون سیدنی استرالیا و شهر کوئینسی در ایالت ایلینویس آمریکا انتصاب زنان را مورد پذیرش قرار نداده‌اند.

کلیسای انگلستان نیز اسقف‌هایی را با عنوان ویژه به مناطقی اعزام می‌کند که نمی‌خواهند تحت نظارت اسقف‌هایی باشند که در مراسم انتصاب زنان شرکت کرده‌اند.

در نظر سنت‌گرایان این تصمیم از سوی حضرت مسیح (ع) اتخاذ شده که تنها مردان حواری وی باشند و این زنجیر ۲۰۰۰ ساله از اسقف‌های مرد که به روزهای اولیه تاریخ کلیسا بازمی‌گردد چنین نقشی را از زنان دریغ داشته است. از آنجا که آئین کلیسای انگلیکن بیش از دیگر فرقه‌ها به آئین کاتولیک شباهت و نزدیکی دارد، بسیاری از مخالفان اسقف‌های زن تهدید کرده‌اند در صورت عملی شدن این طرح به کاتولیک‌ها ملحق می‌شوند.

سایز فرق مسیحیت

طبق یکی از نظریه‌های الهیاتی اکثر پروتستان‌ها نقش کشیشی بر عهده تمام ایمان‌داران محسوب می‌شود. عده اندکی از آنها از نقش کشیشی همان مفهومی را برداشت می‌کنند که در عهد قدیم مورد اشاره

واتیکان قبر سنت پل را می‌گشاید



واتیکان اعلام کرد که احتمال گشایش تابوت سنگی مرمرین بسیار ضخیمی که گفته می‌شود دربرگیرنده جسد سنت پل، یکی از ۱۲ حواری مسیح (ع) است را بررسی میکند.

به گزارش رویترز، نیش قبر سنت پل در یک نشست مطبوعاتی اعلام شد که طی آن مقامات واتیکان نتایج حفاری‌های باستان‌شناختی خود را در کلیسای باسیلیکای رم فاش کردند.

کاردینال آندریا کاردو لانزا منتزمو اسقف اعظم حومه رم گفت: ما تلاش کردیم با استفاده از اشعه ایکس داخل این قبر را رویت کنیم، اما ضخامت سنگ بسیار زیاد به نظر می‌رسد. وی با اشاره به اینکه پاپ باید اجازه نهایی این نیش قبر را صادر کند چرا که این کلیسای باسیلیکا به واتیکان تعلق دارد، افزود: ما اکنون اقدامات لازم را برای کسب اجازه رسمی انجام داده‌ایم و این امر اکنون در دست بررسی است. کاردینال منتزمو همچنین از رسانه‌هایی که گزارش داده بودند قبر سنت پل به تازگی کشف شده انتقاد کرد و گفت: طی ۲۰ قرن گذشته کلیسا هیچ تردیدی نداشت که این قبر در کلیسای سنت پل قرار دارد. طی زمان‌های گذشته این قبر قابل رویت بوده اما پس از آن پوشانده شده است. بر اساس سنت کلیسای کاتولیک روم سنت پل برای ایمان خود در قرن اول میلادی کشته و در رم دفن شد.

بیش از یک هزار بودائی در استان سونگلا گرد هم آمدند تا برای تقویت روحیه راهب‌های بودائی محلی و مردمان جنوب تایلند و همچنین بازگشت سریع صلح به این منطقه دعا کنند. این مراسم علاوه بر جمع‌آوری اعانه، توزیع غذا و دیگر ملزومات میان راهب‌ها،

محلفی برای نیایش برای آرامش ارواح درگذشتگان بود که طی مراسم نیایش ویژه‌ای برگزار شد. بودائیان در این مراسم برای افسران امنیتی که متصدی حفاظت از صلح در منطقه هستند، نیز دعا کرده و تصریح کردند که خواستار بازگشت سریع صلح به منطقه هستند.

افزایش خشونت در استان‌های جنوب تایلند موجبات متواری شدن بودائیان از منازل خود به معابد و واحدهای پلیس محلی را فراهم کرده است. از ژانویه سال گذشته تاکنون یک هزار و ۸۰۰ نفر در این منطقه جان خود را از دست داده‌اند.

طرح مشترک مسلمانان و کاتولیک‌های آمریکا برای عرضه تصویری صحیح از دین

روحانیان کارشناس در زمینه گفت‌وگوی مسلمانان و کاتولیک‌ها از مومنان اسلام و کاتولیک در ایالات متحده خواستند برنامه‌ای آموزشی شکل دهند که آنها را در ارائه تصویر صحیحی از اعتقادات خود یاری کند. به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از کاتولیک نیوز سرویس، محمد بشار عرفات رئیس شورای امور اسلامی مرلند و کشیش فرانسیس وی تیسو معاون امور بین ادیان کنفرانس اسقف‌های کاتولیک آمریکا در نشست‌هایی که به صورت ویدئو کنفرانس در رم و ایالات متحده برگزار شد سخنرانی کردند. رئیس شورای امور اسلامی مرلند در این نشست اظهار داشت: در حالی که رهبران مسلمان و مسیحی ایالات متحده چندین دهه است

گفت‌وگوی میان مذاهب خود را برگزار و پیگیری می‌کنند، اما درست پس از حملات تروریستی یازدهم سپتامبر بود که مسلمانان و کاتولیک‌ها به اهمیت درک یکدیگر پی بردند. این رهبر مسلمان یادآور شد: اعضای دو جامعه بیش از هر مورد دیگری بر نقاط افتراق خود تمرکز می‌کردند تا این که بر نقاط مشترکی چون ایمان به خدا، اهمیت نیایش، ارزش‌های اخلاقی مشترک تکیه کنند. وی افزود: یکی از اولویت‌های زمان حال، وسیع‌تر کردن راه گفت‌وگو است تا بتوانیم اطمینان حاصل کنیم که همه مسیحیان و مسلمانان (نه فقط افرادی که در گفت‌وگو شرکت می‌کنند) درباره اعتقادات دینی طرف مقابل گفت‌وگو اطلاعات مناسبی کسب کرده‌اند.

کشیش تیسو نیز به نوبه خود اظهار داشت: یکی از نتایج گفت‌وگوهایی که از ۲۰ سال پیش از سوی کنفرانس اسقف‌های ایالات متحده آغاز شده این است که در حال حاضر ۲۰۰ رهبر مسلمان و مسیحی فعال در این عرصه یکدیگر را به خوبی شناخته و از دانش و معرفتی قابل توجه درباره این موضوع برخوردار هستند که هرکدام از جوامع دینی چگونه سنت‌های خود را تفسیر می‌کنند. رهبران مسلمان و کاتولیک در این نشست ابراز امیدواری کردند که مسلمانان و مسیحیان کاتولیک به قدری درباره دین یکدیگر اطلاعات صحیح داشته باشند که بتوانند آن را بر پایه معرفت صحیح و درست تدریس کنند.

فعالان مسلمان استرالیا اعلام کردند که هدف از تشکیل یک حزب سیاسی در این کشور مبارزه با اسلام‌هراسی شایع در کشور است و این حزب سیاسی امکان عضویت برای مومنان تمام ادیان را میسر ساخته است. به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از اسلام آنلاین، قیصر تراد سخنگوی انجمن دوستی اسلامی در استرالیا اظهار داشت: احزاب سیاسی نسبت به مسلمانان بی‌انصافی نشان می‌دهند. ما مسلمانان نیز باید تلاش خود را صورت دهیم تا توجه سیاستمداران را به موضوعات حقیقی و مبرمی چون اسلام‌هراسی جلب کنیم.

تراد اظهار داشت: هدف از تشکیل این حزب این است که رفتار منصفانه نسبت به مسلمانان ترویج شود. جنگی که به ظاهر علیه ترور صورت گرفته است به بدترین ابزار برای ایجاد تفرقه در جامعه و القای هراس بیهوده به مردم تبدیل شده است. اقلیت ۳۰۰ هزار نفری مسلمانان استرالیا ۱/۵ درصد از جمعیت این کشور را تشکیل می‌دهند که نخست وزیر این کشور از زمانی که به قدرت رسید بیش از حد آنها را زیر نظر داشته است. بسیاری از مسلمانان استرالیایی جان هاورد، نخست وزیر استرالیا را به علت تقویت این تصور که اقلیت مسلمان را به مثابه دشمن داخل مرز توصیف کرده بود

مورد انتقاد قرار داده‌اند. این در شرایطی است که یک گزارش دولتی تازه نشان می‌دهد مسلمانان این کشور با اسلام‌هراسی ریشه دار و رفتارهای نژادپرستانه روبه‌رو هستند. سخنگوی انجمن دوستی اسلامی در استرالیا تصریح کرد: این حزب جدید که تا پایان سال جاری میلادی تشکیل می‌شود از تمام ادیان مختلف عضو می‌پذیرد. این فعال مسلمان یادآور شد: هدف اصلی تشکیل این حزب ترویج انصاف در مرزهای داخلی، ارزش‌های خاصی چون صداقت، کرامت و تساوی است و احتمالاً بتواند برای انتخابات پارلمان ملی نیز کاندیدای انتخاباتی خود را معرفی کند.

همزمان با دومین سالگرد درگذشت پاپ فقید

نخستین مرحله از فرآیند تقدیس ژان پل دوم خاتمه یافت

نخستین مرحله از فرآیند تقدیس ژان پل دوم، پاپ فقید کاتولیک‌های جهان روز ۱۳ فروردین ماه ۸۶ همزمان با دومین سالگرد درگذشت وی خاتمه یافت.

به گزارش شبکه‌خبری کاتولیک ورلد نیوز، کاردینال کامیلو روینی نایب رئیس منطقه سر اسقفی رم اعلام کرد که برگزاری یک مراسم رسمی در کلیسای سنت جان لاترن رسماً به مرحله تحقیق درباره زندگی و کارهای پاپ فقید لهستانی خاتمه داد. این امر پس از آن به کنگره امور قدیسان ارجاع داده شد.

پاپ بندیکت شانزدهم، جانشین ژان پل دوم در تاریخ ۹ می ۲۰۰۵ فرآیند تقدیس پاپ فقید را آغاز کرد، فرآیندی که به صورت عادی می‌بایست ۵ سال پس از مرگ فرد آغاز شود.

کاردینال کامیلو روینی رئیس کنفرانس اسقف‌های ایتالیا در یک دیدار خصوصی با پاپ بندیکت بر استثنائی بودن این شرایط به معنای کوتاه کردن فرآیند انتشار برای تقدیس تأکید کرد. بی‌تردید عبارت "شرایط استثنائی" اشاره به فریادهای مردم در مراسم تدفین پاپ دارد که خواستار تقدیس شدن بی‌درنگ وی بودند. از این رو پاپ جدید از قانون گذشت پنج سال پس از مرگ



چشم‌پوشی کرد تا بتواند کرامات احتمالی ژان پل دوم را بررسی و وی را در زمره قدیسان اعلام، مرحله بررسی زندگی و کرامات وی خاتمه یافته و قدیس شدن ژان پل دوم به مرحله تازه‌ای وارد شد.

بازی رایانه‌ای "اخلاق" برای کودکان بودائی تایلند

کامپیوتری منع کرد، اما می‌توان آنها را هدایت کرد تا به بازی‌های مناسب روی آورند.

هدف این بازی آموزش غیرمستقیم کودک و نوجوان درباره اخلاق و انجام کارهای خیر است که طی ۵ قاعده اخلاقی بودیسم (که مومنان را از قتل، دزدی، بی‌عفتی، دروغ و خوردن مسکرات نهی می‌کند) به مخاطب خود ارائه شده است.

این بازی که مدیر دفتر اخلاق دپارتمان امور دینی تایلند طراحی کرده است دارای چهار کاراکتر اصلی است، راهب پیر، پسر بدرفتار باهوش، دختر خوش‌قلب باهوش و پسر چینی‌تبار ثروتمند که از آزار رساندن به دیگران به ویژه حیوانات لذت می‌برد. طراح بازی برای ارائه تصاویر کاراکترهای خود از کودکان کمک گرفته تا بتواند آنها را به خود جلب کند.

یک مقام بودائی در دولت تایلند یک بازی رایانه‌ای را با هدف آموزش اخلاق به نوجوانان طراحی کرده تا اخلاق کودکان و نوجوانان این کشور بودائی‌نشین تحت تاثیر بازی‌های خشن غربی قرار نگیرند.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی دین و معنویت، پاکورن نانچارئون مدیر دفتر اخلاق در دپارتمان امور دینی تایلند "بازی اخلاق" را با هدف مقابله با بازی‌هایی طراحی کرده که فکر و ذهن جوانان را فاسد و منحرف می‌کند.

این مقام دولتی در کشور بودائی‌نشین تایلند پس از انتشار خبر حمله یک نوجوان به مادر خود به علت امتناع مادر از پول دادن برای بازی کامپیوتری، تصمیم به طراحی این بازی با محوریت اخلاق گرفت.

پاکورن اظهار داشت: نمی‌توان کودکان و نوجوانان را از بازی‌های

فراز و فرود واتیکان در عرصه گفت و گو با ادیان



بودند. انتخاب یک لهستانی به عنوان پاپ دقیقا به معنای اعلام جنگ واتیکان به بلوک شرق بود. ژان پل دوم در مبارزه با کمونیسم به خوبی عمل کرد و موفق بود و فروپاشی شوروی را به چشم خود دید. البته این فروپاشی محصول یک کار جمعی و چند جانبه بود که هم سرویس‌های امنیتی غرب، هم نهادهای مالی غرب و هم نهاد دینی غرب (واتیکان) در آن نقش داشتند. واتیکان در انجام این مسوولیت، البته به حمایت سایر ادیان نیاز داشت و لذا باب گفت‌وگو با ادیان دیگر را باز کرد چرا که وجه مشترک همه ادیان، مقابله با ماتریالیسم و کمونیسم است.

وی در ادامه با توضیح تفاوت‌های پاپ قبلی و فعلی اظهار داشت: "وقتی ژان پل دوم فوت کرد دیگر خبری از شوروی و کمونیسم نبود. در صحنه جهانی تحولاتی پیش آمده بود و بر اساس آن واتیکان نگرانی‌های جدیدی داشت. اگر در زمان ژان پل دوم از "تهدید سرخ" سخن گفته می‌شد در زمان پاپ جدید بحث "تهدید سبز" یا تهدید اسلامی در بین بود. و لذا این نگرانی از آغاز بر ذهن پاپ جدید سنگینی می‌کرد. بنابراین در این دو دوره شاهد تحولاتی در عرصه گفت‌وگو هستیم. به دلیل نگرانی‌های جدید پاپ بندیکت شانزدهم اساسا چارچوب تشکیلاتی واتیکان برای امر گفت‌وگو متحول شد و نهایتا گفت‌وگوی واتیکان با ادیان دیگر کمرنگ شد."

سفیر سابق ایران در واتیکان پس از ذکر این سابقه تاریخی به آسیب‌شناسی مقوله گفت‌وگو پرداخت و با برشمردن سه دیدگاه خوشبینانه، بدبینانه و واقع‌بینانه گفت: "باید باور کنیم که گفت‌وگو کار دشواری است که نیاز به زبان مشترک دارد. مقصود از زبان مشترک، Language نیست بلکه مقصود Mind به معنای ذهن مشترک است."

وی افزود: "اشکال قضیه این است که آن واو وسط گفت‌وگو حذف شده است و به جای آن خط تیره قرار گرفته است و لذا گفت‌وگو تبدیل شده است به گفت-گو."

بروجردی سه مدل برای گفت‌وگو برشمرد که عبارتند از گفت‌وگوی تشریفاتی، تبلیغاتی و تحقیقاتی. به عقیده او چارچوب گفت‌وگوهای انجام شده، کمتر تحقیقاتی بوده است. این پژوهشگر در بخش دیگری از سخنان خود به موانعی که باعث عدم تحقق گفت‌وگوهای تحقیقاتی می‌شود نیز اشاره کرد.

بیست و هشتمین نشست علمی موسسه گفت‌وگوی ادیان در بهمن ماه ۱۳۸۵ با سخنرانی دکتر مصطفی بروجردی برگزار شد. این سخنرانی علمی با موضوع "واتیکان و گفت‌وگوی ادیان، گذشته و حال" به بررسی تاریخچه مناسبات ایران و واتیکان از نگاهی آسیب‌شناسانه اختصاص داشت. دکتر مصطفی بروجردی که روزگاری مسوولیت سفارت ایران در واتیکان را بر عهده داشتند در سخنان خود کوشید نگاهی نقادانه به چهار دور گفت‌وگوهای میان ایران و واتیکان داشته باشد. وی با بیان تاریخچه‌ای از سابقه گفت‌وگوهای ایران و واتیکان گفت: "در دهه پنجاه شمسی یک هیات رسمی از ایران به واتیکان رفت که از میان اعضای این هیات می‌توان به دکتر سید حسین نصر اشاره کرد. با پیروزی انقلاب اسلامی گفت‌وگوهای ایران و واتیکان دستخوش تحولاتی شد چرا که هم در واتیکان و هم در ایران اتفاقات تازه‌ای رخ داده بود که قابل تامل بود. از یک سو واتیکان شاهد انتخاب پاپ جدید بود (پاپ ژان پل دوم) و از سوی دیگر در ایران یک انقلاب دینی رخ داده بود که همین مساله مناسبات دو طرف را وارد مرحله تازه‌ای می‌کرد."

بروجردی با بیان این که بحث و گفت‌وگو با واتیکان برای نخستین بار پس از انقلاب، در زمان وزارت ارشاد آقای خاتمی مطرح شد گفت: "البته ارتباط ایران با واتیکان زمانی صورت گرفت که ایشان دیگر در وزارت ارشاد نبودند." وی افزود: "این گفت‌وگوها از سال ۱۳۷۳ آغاز شد که مجموعا چهار جلسه را شامل می‌شود (با احتساب یک دور مذاکرات پیش از انقلاب)."

وی عنوان این جلسات را اینگونه معرفی کرد: "بررسی پدیده تجدد از دیدگاه نئودیشنمنان مسلمان و مسیحی؛ اسلام و مسیحیت در مواجهه با کثرت گرایی دینی؛ جوانان، هویت دینی و تعلیم و تربیت دینی؛ و بالاخره صلح و عدالت در اسلام و مسیحیت."

این پژوهشگر با بیان این که شکل‌گیری ایده گفت‌وگوی واتیکان با ادیان دیگر به دوره پاپ ژان پل دوم بازمی‌گردد، گفت: "پس از شورای واتیکان دوم (۱۹۶۵) کلیسای کاتولیک به این نتیجه رسید که باید در مواجهه با سایر ادیان، تساهل بیشتری از خود نشان دهد. از سوی دیگر دوره‌ای که پاپ ژان پل دوم به مقام پاپی رسید، مهم‌ترین چالش کلیسا مبارزه با کمونیسم بود. مبارزه کاتولیک‌ها با کمونیسم هم مبنای ایدئولوژیک داشت و هم مبنای اقتصادی و عینی. چرا که چپ‌ها در تمامی اروپای شرقی، املاک و اموال کلیساها را مصادره کرده

محمد ارکون و تبارشناسی اسلام فرانسوی



را با همدیگر پیدا کردند. از این رو مورخ شهیر فرانسوی معتقد است که چهره اسلام و مسلمانان یک وجه واحد نیست و به رغم دشمنی‌های قوی از سوی فرانسوی‌ها به مسلمانان، فرانسه از قرون وسطی تا امروز چیز باارزشی از سوی فرهنگ و انسانیت مسلمانان به دست نیاورده است.

وی بار دیگر به جنگ ایبریا به رهبری شارل مارتل اشاره و بیان می‌کند این جنگ یک نقطه در تاریخ تاریخ فرانسه محسوب می‌شود که وی پس از اشغال کامل جزیره ایبریا از پیشروی اسلام جلوگیری کرده است.

محمد ارکون در مقدمه دوم این کتاب آورده است که تبادل و تأثیرات مثبت میان جهان اسلام و فرانسه وجود داشته که خلیفه عباسی هارون الرشید با شارل مارتل در سال‌های ۷۹۷ تا ۸۰۷ نامه‌نگاری می‌کردند و حدود ۵۰ سال بعد تبدلات دیپلماسی میان فرانسوی‌ها و مسلمانان در سرزمین اندلس آغاز شد.

فرانسه در الجزایر است، عکس دیگری سربازان مسلمان در برابر ارتش فرانسه در زمان جنگ جهانی اول، دیگری نقاشی هنرمند فرانسوی از دو زن شرقی است که فرانسه را در روح شرقی جذب کرده است، دیگری زن غربی در یکی از محله‌های پاریس نزدیک مادرش است که ترجیح می‌دهد از زنان نسل دوم یا سوم از اصل مسلمان باشد. عکس دیگر مرحله هجرت است که پسری پدر عرب خود را در بندر فرانسه به دلایل مختلف همراهی می‌کند.

شکی نیست که هر یک از این تصاویر هشتگانه تاریخ نزدیک شدن، دور شدن، عشق، تنفر، جنگ، صلح و جذابیت میان جهان اسلام و غرب را به طور کلی و اسلام و غرب را به طور خاص نشان می‌دهد.

نویسنده می‌گوید: هدف این کتاب کمک به پیروزی است، هنگامی که درباره گذشته دور یا نزدیک مثبت و سازنده و دردناک آن سخن می‌گوییم. در این کتاب می‌خواهیم درباره تاریخ پیچیده نسل گذشته صحبت کنیم که آینده‌ای مشترک برای ما شده است.

محمد ارکون آورده است که نسل دوم و سوم جزئی از فرهنگ معاصر فرانسه شده‌اند؛ به طوری که صاحب افتخارات بسیار در این کشور ثمره تاریخ مشترک میان فرانسه، اسلام و مسلمانان هستند؛ زیرا ارتباط و تبادل مشترکی

کتاب "تاریخ اسلام و مسلمانان فرانسه" به قلم محمد ارکون اندیشمند الجزایری مقیم فرانسه نوشته شده و از سوی انتشارات آلبان میشل فرانسه در ۱۲۵۰ صفحه منتشر شده است.

به گزارش اسلام آنلاین، کتاب "تاریخ اسلام و مسلمانان فرانسه" که به تازگی در فرانسه منتشر شده است، در زمره کتاب‌های تاریخی جای نمی‌گیرد که وجود اسلام در اروپا را در گذشته بررسی کند، بلکه بر اساس نظر مولف موفقیت کنونی در ادغام و تلفیق اسلام و مسلمانان در فرانسه را بررسی می‌کند.

این کتاب حدود ۱۲۵۰ صفحه است که مجموعه‌ای از تحقیقات تاریخی به شمار می‌رود که محمد ارکون اندیشمند الجزایری مقیم فرانسه تحقیقات و بررسی‌های ۷۰ مولف و مورخ فرانسوی را اخذ و ضمن نظارت آن را نوشته است. این کتاب دارای دو مقدمه است که مقدمه اول آن توسط برجسته‌ترین مورخ فرانسوی عصر معاصر و مقدمه دوم آن توسط خود وی نوشته شده است.

جلد این کتاب دارای چند عکس است که نشانگر ارتباط فرانسه با اسلام و مسلمانان است. یکی از این عکس‌ها توقف شارل مارتل و پیشروی اسلام در جنوب غربی فرانسه را نشان می‌دهد؛ عکس دیگر چهره امیر عبدالقادر الجزایری است که در مرحله مقاومت استعمار

رویارویی انگلیکن‌ها با ایدز و فقر

تلاش‌های بسیاری را صورت داد. ویلیامز که برای شرکت در همایشی درباره سهم کلیسا در راستای مبارزه علیه اچ‌آی‌وی و فقر به آفریقا سفر کرده، بزرگ‌ترین مانع اتحاد مجدد کلیسای انگلیکن و کاتولیک را انتصاب زنان به عنوان اسقف و کشیش دانست، چرا که کلیسا فعالیت زنان به عنوان روحانی را ممنوع می‌داند.

گفتنی است موسسه گفت و گوی ادیان همکاری نزدیکی با کلیسای انگلیکن دارد.

رهبران محافظه کار انگلیکن به ویژه در آفریقا، آسیا و آمریکای لاتین که اکثریت پیروان این کلیسا را تشکیل داده‌اند، از سال ۲۰۰۳ به دنبال انتصاب یک اسقف همجنس‌گرا در ایالات متحده مخالفت‌های خود را آغاز کرده و خواستار جنا شدن از کلیسا شدند. ویلیامز که پیش از این به عنوان یک متاله لیبرال تلاش می‌کرد کلیسا را از منشعب شدن حفظ کند در راستای آرام کردن سنت‌گرایان و محافظه کاران این کلیسا

رهبر روحانی ۷۷ میلیون انگلیکن جهان اظهار داشت که شکاف به وجود آمده در این کلیسا مانعی برای مبارزه با ایدز، فقر و سایر مشکلات کشورهای در حال توسعه محسوب نمی‌شود.

اسقف اعظم دکتر روان ویلیامز، رهبر روحانی انگلیکن‌های جهان که به آفریقای جنوبی سفر کرده بود ایدز را یکی از چالش‌های جامعه انگلیکن در آفریقا دانست.

روابط کلیساهای کاتولیک و ارتدکس محور دیدار پاپ و پوتین

رئیس جمهور روسیه و رهبر کاتولیک‌های جهان ۲۲ اسفند ۱۳۸۵، با هدف گفت‌وگوهای عالی‌مرتب و اتیکان و کرملین که برای نخستین بار طی سه سال گذشته صورت می‌گرفت در واتیکان دیدار و محور گفت‌وگوهای خود را بر رفع تنش میان کاتولیک و ارتدکس و زمینه‌های مشترک در تقبیح عدم تساهل و افراط‌گرایی متمرکز کردند.

به گزارش آسوشیتدپرس، پس از این دیدار که دربرگیرنده ۲۵ دقیقه صحبت خصوصی میان پاپ و پوتین بود، واتیکان بیانیه‌ای صادر کرد اما در این بیانیه هیچ اشاره‌ای به دعوت پاپ از سوی پوتین برای سفر به روسیه نشده بود. سخنگوی واتیکان نیز در این گفت‌وگوها صحبتی از سفر پاپ به روسیه به میان نیاورده است.

اما با این اوصاف به نظر می‌رسد این گفت‌وگوها انتظارات واتیکان را برآورده کرده، چرا که واتیکان در بیانیه خود به فضایی بسیار مثبت اشاره کرده است.

بندیکت که با پوتین به زبان آلمانی صحبت می‌کرد از ورود وی به واتیکان استقبال کرد.

این دیدار به عنوان نخستین دیدار پاپ و پوتین، بخشی از دیدارهای پوتین بود که با سیاستمداران ایتالیا و یونان نیز صورت گرفت.

به رغم این گفت‌وگوها تنش میان کلیسای کاتولیک روم و ارتدکس روسیه مانعی برای سفر پاپ به روسیه محسوب می‌شود.

کلیسای روسیه کاتولیک‌ها را به تبلیغ دین در مناطق ارتدکس‌نشین روسیه متهم کرده که این امر پس از فروپاشی شوروی و تلاش ارتدکس‌های روس به منظور احیای هویت دینی خود موجبات اختلاف میان این دو مذهب مسیحی را فراهم کرده است. اما از سوی دیگر واتیکان این اتهامات را تکذیب کرده و اظهار می‌دارد که اقدامات میسیونرها تنها تلاش‌های دینی در میان جامعه کاتولیک

۶۰۰ هزار نفری روسیه بوده است. آرزوی ژان پل دوم برای سفر به مسکو نیز به واسطه فقدان توافق با رهبری کلیسای ارتدکس با ناکامی روبه‌رو شد.

میخائیل گورباچف و بوریس یلتسین به عنوان اسلاف پوتین، ژان پل دوم را به روسیه دعوت کرده بودند، اما پوتین در دو دیداری که با ژان پل دوم داشت صحبتی از دعوت پاپ فقید برای سفر به روسیه به میان نیاورد. آخرین سفر رئیس جمهور روسیه به واتیکان نوامبر سال ۲۰۰۳ بود.

بر اساس اعلامیه واتیکان روابط بین کلیسای کاتولیک و ارتدکس و همچنین علاقه دو رهبر به بهبود روابط میان واتیکان و روسیه از موضوعات مورد بحث بوده است.

این بیانیه همچنین افراط‌گرایی و عدم تساهل را تهدیدهای بزرگی برای همزیستی مسالمت‌آمیز میان ملت‌ها توصیف کرده و خواستار حل مسالمت‌آمیز تنش‌ها شده است. در میان موضوعات مورد بحث پاپ و پوتین مسائل خاورمیانه نیز به چشم می‌خورد اما جزئیاتی در این مورد اعلام نشد.

سخنگوی دفتر پاتریاک مسکو در واکنش به این دیدار که خبرگزاری اینترفاکس آن را استقبال توصیف کرده بود، گفت: تا جایی که می‌توان درباره این دیدار قضاوت کرد باید گفت، روسیه و مقر پاپ موضع‌گیری‌های مشترکی درباره بسیاری از مشکلات سیاسی معاصر دارند، حفظ ارزش‌های مشترک، موضوع جهانی شدن و گفت‌وگوی بین‌تمدن‌ها برخی از این موضوعات مشترک محسوب می‌شود.

وی همچنین افزود: موضع‌گیری کلیسای ارتدکس روسیه و کاتولیک روم نیز درباره این موضوعات مشترک است.

سخنگوی پاتریاک مسکو ابزار امیدواری کرد گفت‌وگو درباره تمام موضوعاتی که در دیدار پوتین و بندیکت شانزدهم مورد بحث قرار گرفته توسعه یابد.

کمیته مشترک مسلمانان و مسیحیان برای صلح در سومالی

کمیته اجرایی شورای جهانی کلیساهای نسبت به وضعیت رو به وخامت حقوق بشر در انبوی و ایشره ابراز نگرانی کرد و خواستار تشکیل کمیته مشترک مسلمانان و مسیحیان برای صلح در سومالی شد.

هیئت مدیره شورای جهانی کلیساهای در بیانیه‌ای درباره وضعیت شاخ آفریقا که طی نشست خود در سوئیس منتشر کرد، این وضعیت را نگران‌کننده ترین وضعیت در قاره سیاه توصیف و نگرانی رو به رشد خود را درباره اهمیت توسعه استراتژیک منطقه ابراز کرد.

این کمیته همچنین از جامعه جهانی خواست توجه خود را بر سومالی و همچنین شاخ آفریقا متمرکز کند؛ چرا که بحران کنونی این منطقه جالشهای بسیاری فراهم کرده که جامعه جهانی به ویژه شورای امنیت سازمان ملل، اتحادیه آفریقا، سازمان بین‌المللی توسعه و اتحادیه عرب باید به آن اشاره کنند.

این بیانیه از دولت‌های انبوی و ایشره خواسته است گفتگوی خود با احزاب سیاسی مخالف را تقویت کرده تا دموکراسی برقرار شده و وضعیت حقوق بشر بهبود یابد.

هیئت مدیره شورای جهانی کلیساهای از فعالیت جوامع دینی این دو کشور قدرتی کرد و با همکاری کنفرانس کلیساهای سراسر آفریقا خواستار تسهیل برگزاری کمیته مشترک مسلمانان و مسیحی برای صلح در سومالی شد.